

Sygn. akt IV KK 460/19

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lutego 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek

w sprawie **A. T.**

skazanego z art. 299 § 1 k.k. i innych

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 23 lutego 2021 r.

na posiedzeniu wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 9 listopada 2018 r., sygn. akt II AKa (...)

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w C.

z dnia 19 grudnia 2016 r., sygn. akt II K (...)

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego wniósł do Sądu Najwyższego wniosek o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku, którym A. T. została wymierzona kara łączna 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Autor wniosku w argumentacji uwypuklił rangę i doniosłość podniesionych w kasacji zarzutów, a także zawarł szeroki wywód odnośnie niewłaściwego zastosowania w prawomocnym wyroku art. 65 § 1 k.k. jako podstawy wymiaru kary. Obrońca również nawiązał do złego stanu zdrowia skazanego oraz jego sytuacji rodzinnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek nie jest zasadny.

W myśl art. 532 § 1 k.p.k., w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego podstawą uprawniającą do odstąpienia od zasady wykonalności wyroku z chwilą jego uprawomocnienia (art. 9 k.k.w.) – i tym samym zastosowania instytucji z art. 532 § 1 k.p.k. – są nieodwracalnie niekorzystne dla skazanego skutki, które mogą wystąpić w sytuacji, gdy orzeczenie jest, lub ma być wykonane. Przy rozpoznawaniu wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia należy również uwzględnić rangę zarzutów podniesionych w kasacji oraz ich widoczną zasadność, a w związku z tym wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 sierpnia 2014 r., sygn. akt V KK 145/14).

Podniesione w kasacji skazanego zarzuty nie wskazują cechującą się na tyle oczywistą zasadnością, która prowadziłaby wręcz do automatycznego uwzględnienia nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Tylko taka natomiast sytuacja, w połączeniu z nieodwracalnymi skutkami związanymi z wykonaniem zaskarżonego orzeczenia, mogłaby prowadzić do uwzględnienia wniosku złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k.

Zauważyć wszakże trzeba, że prokurator w pisemnej odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej, natomiast Sąd Najwyższy wypowiadający się uprzednio w tożsamym przedmiocie, nie znalazł podstaw do skorzystania z tej wyjątkowej instytucji w odniesieniu do ww. skazanego (postanowienie z 24 października 2019 r., k. 63 akta SN).

Tego stanowiska nie zmienia zawarty we wniosku szczegółowy wywód zarzucający niewłaściwe zastosowanie wobec skazanego art. 65 § 1 k.k. i przez to niekorzystne – zdaniem obrońcy – dla A. T. skutki w zakresie nabycia uprawnień formalnych do ubiegania się o warunkowe przedterminowe zwolnienie (art. 78 § 2 k.k.) czy w zakresie środków probacyjnych określonych w art. 80 § 2 k.k. Okoliczności te będą przedmiotem szczegółowej analizy w związku z rozpoznaniem kasacji na rozprawie.

Poza tym, przypomnieć należy, że A. T. został skazany prawomocnym wyrokiem, co oznacza, że do czasu rozstrzygnięcia w przedmiocie wywiedzionej kasacji, które ostatecznie nastąpi 7 kwietnia 2021 r. (termin rozprawy kasacyjnej), obowiązuje domniemanie trafności i prawidłowości wydanego w sprawie rozstrzygnięcia.

Przytoczona we wniosku sytuacja osobista, rodzinna i zdrowotna skazanego także nie może skutecznie przesądzić o konieczności wstrzymania wykonania prawomocnego orzeczenia, skoro jak wielokrotnie podnoszono w orzecznictwie, są to okoliczności mogące mieć co najwyżej znaczenie w przedmiocie ubiegania się o przerwę w karze (art. 153 k.k.w.).

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.